

Abstrakt:

Předložená práce se věnuje otázce uchopení vztahu mezi historickou avantgardou a opakováním jejích ústředních strategií v tzv. neo-avantgardě po druhé světové válce. K dané otázce je primárně přistupováno na základě koncepce Petera Bürgera, jehož *Teorie avantgardy* představuje jeden z prvních a zároveň nejvlivnějších pokusů o komplexní uchopení vztahu mezi oběma avantgardami. Bürgerovo příkré odsouzení opakování avantgardních strategií vzhledem k jím ustanovenému modelu záměru a významu historických hnutí je kritizováno zejména dvěma americkými teoretiky poválečného umění, a to Benjaminem Buchlohem a Halem Fosterem. Práce si klade za cíl na základě této kritiky ukázat plodnost Bürgerova konceptu při teoretizaci neo-avantgardních fenoménů a jejich vztahu k historické avantgardě.